

De witte doek

Het gebeurde in 1973 in Denver, de hoofdstad van de Amerikaanse staat Colorado. De rector, de hoogste leider van een predikantsopleiding hield een toespraak voor zijn studenten, toen ze afstudeerden. Dr. Vernon Grounds zei tegen de toekomstige baptistenpredikanten: 'Ik wat meegenomen, ik ga ieder van jullie iets meegeven. En als je dat hebt, zal het altijd een enorme steun zijn in jullie werk.' De studenten werden natuurlijk heel nieuwsgierig. Wat zou hij nou meegenomen hebben? Misschien voor iedereen een prachtige bijbel, met een mooie tekst voorin? Of een schitterend getuigschrift, waar op zou staan hoeveel ze wel niet gepresteerd hadden? Of misschien een mooie speld, een gouden speld? Maar wat bleek? Dr. Grounds had voor iedereen alleen maar een klein stukje van een witte doek. Net zo'n doek als waarmee Jezus de voeten van Zijn discipelen waste, toen ze bij elkaar waren voor het laatste Avondmaal. Een stukje wit doek, symbool van nederigheid, dienstbaarheid. Eén van de studenten die toen afstudeerden, werd later zendeling, ergens ver weg. En nog jaren later bewaarde hij dat kleine stukje van die witte doek in zijn portefeuille, als een voortdurende herinnering: 'Waar gaat het om? Niet om heersen, maar om dienen! Niet de eerste willen zijn, de belangrijkste, vooraan willen staan, maar nederig zijn, bereid zijn de laagste plaats in te nemen.'

1. De discipelen maken ruzie over de eerste plaats, maar Jezus blijft hen toch dienen

Lukas vertelt in zijn Evangelie niet over de voetwassing zelf, maar wel over het gesprek daaromheen. In het Evangelie volgens Johannes wordt beschreven dat Jezus de voeten van Zijn discipelen waste, maar Lukas vertelt weer iets anders: dat er bij de viering van de Pesachmaaltijd ruzie kwam, nét voordat Jezus ging leiden. Ruzie, waarover? Over de vraag: 'Wie is de belangrijkste? Wie is de eerste? Wie is het hoogste?' Dat moet u zich eens even indenken, wat dat met Jezus gedaan moet hebben. Hij gaat de weg naar het kruis. Hij weet dat nu de tijd gekomen is, dat Hij gemarteld zal gaan worden, gegeseld, geslagen, bespot, uitgejouwd. Hij weet dat Hij vernederd zal gaan worden tot in het diepst van Zijn ziel, en dat zelfs Zijn hemelse Vader Hem in de steek zal gaan laten, allemaal om deze mensen te redden. En terwijl Hij weet dat dát staat te gebeuren, terwijl Hij op het punt staat om Zich te vernederen, tot in de diepste put, maken zij ruzie: 'Wie is de eerste?'

Als Jezus dan de voeten van die leerlingen gewassen heeft, dan zegt Hij (vers 25): 'De koningen van de volken voeren heerschappij over hen en hun machthebbers worden weldoeners genoemd. Maar bij jullie mag het zo niet zijn! De eerste onder jullie moet worden als de jongste en de leider als de dienaar. Want wie is de eerste: die aanligt, of die dient? Is het niet, die aanligt? Maar Ik ben in

jullie midden als dienaar.' Een grotere tegenstelling is nauwelijks denkbaar: de discipelen, kleine mensen, mensen met allerlei rare trekken en domme fouten, die allemaal bovenaan de ladder willen staan. En Jezus Christus, de Koning van het heelal, die knielt, die een plaats inneemt, helemaal onderaan. Dat is uw Heer, gemeente! Dat is uw Heer! Dát is Degene die ons vandaag aan de tafel welkom heette. Het christendom is geen godsdienst van de overwinningen en de triomfen, geen godsdienst van heersen en schitteren, nee, het christendom is de godsdienst van de witte doek. En weet u wat ik nou zo mooi vindt? Jezus laat Zich door die bizarre discussie over wie de eerste is niet weerhouden, om toch deze mensen te dienen. Hij laat Zich afbrengen van Zijn plan om deze mensen te redden. Hij laat Zich er niet toe verleiden om Zijn trouw op te geven. Hij is daadwerkelijk de Zoon van

God, één met de Vader, de Vader die Zijn trouw bewaart van geslacht tot geslacht, en tot in eeuwigheid, en die nooit loslaat het werk dat Zijn hand begon.

Is God begonnen is uw leven, in jouw leven? Neem het maar mee: Hij laat niet los, Hij blijft trouw. Laat u Hem ook niet los? En jij? Laat jij Hem los? Of houd je Hem vast? Misschien twijfel je weleens aan jezelf, en denk je: 'Zal ik wel trouw blijven aan God?' In deze tijd heb ik met iedereen een gesprek die belijdenis wil gaan doen. En dan hebben we het daar weleens over. Hoe weet je nou of je trouw zult blijven in de toekomst? Hoe weet je of je God niet zult loslaten? Nou, dat weet je ook niet. Maar één ding mag je wel weten: Hij blijft trouw. Dwars door teleurstellingen heen blijft Hij trouw. Als je gedoopt bent, dan is jouw naam gekoppeld aan Zijn naam, en dat is een verbond waar Hij van Zijn kant altijd aan vasthoudt. Zolang je leeft. Maar blijf jij trouw? Blijft u trouw?

Weet u, daarvoor hebben we de Heilige Geest nodig. En daarom komt het steeds weer aan op nederigheid. Op een nederig gebed: 'Here vergeef mij al mijn zonden, en geef mij toch Uw Heilige Geest.' En daarom heb je ook elkaar nodig. Heel eenvoudig hebben wij elkaar nodig. Om elkaar erbij te houden. Als je denkt: 'Ik ben de eerste!' dan kun je misschien denken dat je ook wel zonder kerk kunt. Want die kerk, dat zijn mensen die allemaal tegenvallen, die het lang niet altijd met je eens zijn, mensen die fouten maken en je soms kwetsen. En dan kun je denken: 'Nou, bekijk het maar met je kerk!'

Maar wat doet de Here Jezus? Hij wordt gekwetst, door discipelen die ruzie maken, Hij wordt constant gekwetst, maar Hij gaat door. Hij geeft ons aan elkaar, om elkaar er toch weer bij te trekken. Hij brengt ons samen, in de kerk, en aan de Avondmaalstafel, en Hij zegt: 'Hoe verschillend je ook bent, en hoe je ook over die anderen denkt: je hoort bij elkaar! Je eet van hetzelfde brood, je drinkt van dezelfde wijn, je bent verbonden aan Mij en daardoor ook aan elkaar, wat je er ook van vindt, of je het nu leuk vindt of niet.'

Samen hebben we daar gezeten, als mensen met onze mooie kanten, met de goede dingen in ons leven, waar we dankbaar voor kunnen zijn, maar ook met onze fouten, met onze zonden, met al ons tekortschieten. En we mochten te gast zijn bij de Meester die trouw blijft. Psalm 65, we zullen dat straks gaan zingen: 'Zalig wie door U uitverkoren mag wonen in Uw hof, hoezeer hij door zijn schuld verloren terneerlag in het stof. Wij worden door U begenadigd die heilig zijn en goed. Gij die ons in Uw huis verzadigt met alle overvloed.'

2. De discipelen laten Jezus in de steek, maar Hij geeft hen toch een ereplaats

'Ik ben in uw midden als dienaar,' zegt Jezus. En dan gaat Hij verder, in vers 28: 'Gij zijt het, die steeds bij Mij gebleven zijt in mijn verzoeken. En Ik beschik u het Koninkrijk, gelijk mijn Vader het Mij beschikt heeft, opdat gij aan mijn tafel eet en drinkt in mijn Koninkrijk. En gij zult zitten op tronen om de twaalf stammen Israëls te richten.' Wonderlijk, toch eigenlijk? Je zou zeggen: Jezus zal toch wel boos worden? Hij zal toch wel zeggen: 'Als jullie zó doorgaan, dan houdt het voor jullie op! Dan is er voor jullie geen hemels Koninkrijk!' Maar dat doet Hij niet. Hij zegt: 'Jullie zijn steeds bij Mij gebleven, toen Ik op de proef werd gesteld, in Mijn moeilijke momenten.' Jezus is niet iemand die alleen maar de fouten aanwijst. Iemand die alleen maar let op wat er niet goed is. Jezus rekent je niet genadeloos af op je missers. Nee, Hij zegt: 'Jullie zijn bij Me gebleven.' Voor Jezus is dat kostbaar, dat is van waarde! Goed om dat mee te nemen. Als u morgen op uw werk trouw blijft aan Jezus, in een heel moeilijke discussie, als u de neiging heeft om gemeen te worden, of vals, om als u de kans hebt om iemand een hak te zetten, en u doet het niet, dan is dat voor Jezus uiterst kostbaar. 'Jullie zijn bij Me gebleven.' En terwijl Hij dat zegt, wéét Hij dat ze een paar uur later, in de Hof van Gethsemane, állemaal zullen vluchten, weg van Jezus, als Hij gevangen genomen wordt. Jezus weet dat al, dat wordt ons verteld door Markus, dat Hij het zegt: 'In deze nacht zullen jullie allemaal aanstoot aan Mij nemen.' Jullie zullen Me alleen laten.

Jezus weet het: nét hebben ze ruzie gemaakt over de eerste plaats, stráks zullen ze Me in de steek laten, en tóch ga Ik door! En Ik zal ze het Koninkrijk geven, Ik zal ze tronen geven om te heersen over de twaalf stammen van Israël.'

Voelt u wel, hoe uit alles blijkt, dat dit geen verdienste is van die discipelen? Het is allemaal alleen maar: dankzij Jezus. dankzij de oneindige trouw van de Meester. Dankzij Zijn offer aan het kruis mogen de discipelen straks meeregeren, en mag ú meeregeren, en jij! Hoe vindt u dat? Openbaring 3: 21: 'Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon.'

Dát is de toekomst voor mensen die tegenvallen, en die toch, dwars door alles heen, vertrouwen op Jezus Christus. Alléén bij Hem is genade, alleen bij Hem is eeuwig leven!

Twee keer heeft Jezus het nu al laten zien, in dit bijbelgedeelte: hoezeer Zijn discipelen ook ontrouw zijn, Hij blijft trouw. Ook al ruziën zij over de eerste plaats, Hij blijft hen dienen. Ook al zullen zij Hem allemaal verlaten in de Hof van Gethsemane, Hij zal hun een ereplaats geven in het Koninkrijk van God. En alsof het nog niet genoeg is,

volgt nu nog een derde gesprek waarin die trouw van Jezus uitkomt.

3. Petrus zal Jezus verloochenen, maar Jezus heeft toch bvoor Hem gebeden

'Simon, Simon,' zegt Jezus, 'zie, de satan heeft verlangd jullie allemaal te ziften als de tarwe, satan wil jullie door elkaar schudden op zijn zeef, hij denkt dat jullie dan wel door de mand vallen, satan wil jullie allemaal bij Mij vandaan trekken (en het zál de satan ook lukken om ervoor te zorgen dat al die discipelen wegluchten) - MAAR Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broeders.'

'Jullie zullen ontrouw zijn, jij zal ontrouw zijn, Simon, je zult even géén Petrus zijn, geen rots (want dat is de betekenis van de naam Petrus), maar Ik heb al voor je gebeden.'

'Hoe kan dat nou, Heer?!' zegt Petrus. 'Ik ben bereid om met U ook de gevangenis in te gaan, om met U te sterven!'

Maar dan zegt Jezus: 'Ik zeg u Petrus – jij die dénkt dat je vaststaat als een rots - de haan zal heden niet kraaien, eer je driemaal zult geloochend hebben, dat je Mij kent.' 'Die vent? Ik ken Hem niet! Hoe kom je erbij?!' Ook bij Petrus voorziet Jezus de teleurstelling. Petrus zál niet standhouden. Hij zal onvoorstelbaar onderuit gaan. 'Maar,' zegt Jezus, 'Ik héb al voor je gebeden, dat je geloof niet zal bezwijken.'

En nu moet u eens even opletten wat Jezus dan zegt: 'Áls je eenmaal tot bekering gekomen bent, versterk dan je broeders.' Oftewel: 'Petrus, je zult vallen, vreselijk vallen. Maar als je dan tóch weer opstaat, dankzij Mijn gebed, als je hebt ontdekt dat jij tegenvalt, maar dat Ik trouw blijf, ga dan met die boodschap je broeders en zusters bemoedigen. Geef het dan maar door, Petrus: "Mensen, ik ben ook onderuit gegaan, maar wanhoop niet! Want Jezus wil je weer optillen. Hij heeft voor ons gebeden! Hij heeft voor mij gebeden, Hij heeft voor jullie gebeden! Hij blijft trouw!" Ga maar op pad, Petrus, met je witte doek, om in alle nederigheid te dienen en alle eer te geven aan je Redder.'

4. Danken voor het Heilig Avondmaal is: je Redder en, die ONVOORSTELBAAR TROUW is!

Gemeente, dit hele bijbelgedeelte draait om Jezus Christus. Hij blinkt, Hij licht, Hij straalt in Zijn luister, in Zijn trouw, in Zijn goedheid. Dat wij voor God mogen bestaan, dat Hij ons het leven geeft, hier en nu, en dat Hij ons eeuwig leven geeft, dat is uitsluitend en alleen genade. De onvoorstelbare trouw van de Here Jezus. Danken voor het Heilig Avondmaal, dat is dan ook niets anders dan: Jezus eren! Hem danken, prijzen, loven en aanbidden. Jezus eren. Voor eeuwig! Amen.